

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2010. év január hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt ***I. r. vádlott és társa*** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 25.Bf.XI.10.076/2008/9. számú ítéletének büntetést kiszabó részét az I. r. vádlott tekintetében annyiban **változtatja meg**, hogy a fegyházbüntetés tartamát 8 (nyolc) évre enyhíti.

Az I. r. vádlott által 2009. június 19. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét az I. r. vádlottra vonatkozóan helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 3.750 (háromezer-hétszázötven) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2008. november 7. napján kelt 10.B.XI.1230/2008/24. számú ítéletével az I. r. vádlott bűnösségét 9 rb. a Btk. 321. § (1) bekezdésébe ütköző rablás büntetében - melyből 1. rb-t, mint társtettes követett el, 1 rb.-t a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntette Btk. 16. §-a szerinti kísérletében, 7 rb. a Btk. 277. § (1) bekezdésébe ütköző közokirattal visszaélés vétségében, melyből 1 rb.-t társtettesként követett el, további 1 rb. a Btk. 313/C. § (7) bekezdésébe ütköző készpénz-helyettesítő fizetési eszköz jogosulatlan megszerzésének vétségében állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 8 évi fegyházra és 9 évi közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Ugyanakkor elrendelte a Budai Központi Kerületi Bíróság 2003. november 14. napján jogerőre emelkedett 4.B.1511/2003/9. számú

ítéletével kiszabott 5 hónapi börtönbüntetésből engedélyezett feltételes szabadságot.

A II. r. vádlott bűnösségét 6 rb. a Btk. 321. § (1) bekezdésébe ütköző rablás büntetében, melyet öt esetben, mint bűnsegéd, egy esetben, mint társtettes követett el, valamint 3 rb. a Btk. 277. § (1) bekezdésébe ütköző közokirattal visszaélés vétségében állapította meg, melyből 2 rb-t, mint bűnsegéd, 1 rb-t, mint társtettes követett el.

Ezért a II. r. vádlottat halmazati büntetésül 3 évi börtönbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Egyben a bíróság a II. r. vádlottat az ellene a Btk. 321. § (1) bekezdésébe ütköző 1 rb. rablás büntette és 2 rb. a Btk. 277. § (1) bekezdésébe ütköző közokirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Mindkét vádlott tekintetében rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére a kiszabott büntetések súlyosítása végett, míg az I. r. és a II. r. vádlottak és védőik elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2009. április 23. napján kelt 25.Bf.XI.10.076/2008/9. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet mindkét vádlott tekintetében részben megváltoztatta.

Az I. r. vádlottat 7 rb., egy esetben társtettesként elkövetett közokirattal visszaélés vétsége [Btk. 277. § (1) bekezdés], és 1 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége [Btk. 313/C. § (7) bekezdés a) pontja] miatt emelt vád alól felmentette.

Ugyanakkor az I. r. vádlott főbüntetését 9 évi és 6 hónapi fegyházbüntetésre súlyosította.

A II. r. vádlottat az ellene 3 rb. - két esetben bűnsegédként, egy esetben társtettesként elkövetett - közokirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól felmentette, egyben a kiszabott börtönbüntetés mértékét 2 év és 2 hónapra enyhítette. Pontosította az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezéseket, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A Fővárosi Bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, míg a másodfokú bíróság határozata a II. r. vádlottal szemben 2009. július 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.633/2009. számú átiratában a Fővárosi Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta az I. r. vádlottal szemben.

A harmadfokú nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a fellebbezését elsődlegesen felmentését, másodlagosan pedig a hosszabb időmúlásra és a vádlott egy kiskorú gyermekes családi állapotára tekintettek enyhítésért tartotta fenn.

A harmadfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átirat szerinti indítványát fenntartotta annak hangsúlyozása mellett, hogy bár az I. r. vádlott tekintetében a bűnösség köre szűkült, azonban a kiszabott büntetés enyhítésére álláspontja szerint lehetőség nincs.

A Fővárosi Ítéltábla az I. r. vádlott és védője által megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) bekezdés alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az első és másodfokú bíróság az eljárást - beleértve a megismételt eljárásra vonatkozó szabályokat is - perrendszerűen, az eljárási szabályok betartásával folytatta le.

Az elsőfokú bíróság az eljárása során a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns körülményeket hiánytalanul feltárta, a beszerzett bizonyítékokat okszerűen, a logika szabályainak betartása mellett értékelte, mérlegelte és tényből tényre is helyesen következtetett.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság az I. r. vádlott által a másodfokú nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a vádlott személyi körülményeire és az előéletére vonatkozó adatokkal pontosította, illetve egészítette ki.

A harmadfokú eljárás során az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéleti tényállását a Be. 388. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően annyiban egészíti ki, hogy az I. r. vádlott jelen ügyben 2005. szeptember 1. napjától 2008. március 5. napjáig volt előzetes letartóztatásban.

Ezt követően az I. r. vádlottal szemben a Fővárosi Bíróság a 2004. május 24. napján jogerőre emelkedett 10.B.949/2003/2. számú összbüntetési ítéletével kiszabott 3 évi és 10 hónapi szabadságvesztés büntetéssel kapcsolatos és utóbb megszüntetett feltételes szabadságát vették fogamatba, melyet az I. r. vádlott 2008. március 6. napjától 2008. december 22. napjáig töltött.

2008. december 23. napjától pedig fogamatba vették vele szemben a Váci Városi Bíróság 1.B.451/2003/190. számú és a Pest Megyei Bíróság 3.Bf.42/2007/5. számú és 2008. március 5. napján jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 6 hónapi szabadságvesztés büntetést, melyet az I. r. vádlott 2009. június 18. napjáig töltött. 2009. június 19. napjától pedig ismét jelen ügyben van előzetes letartóztatásban.

Az így kiegészített tényállás már minden tekintetben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, így irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

A harmadfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében eleget tett a mérlegelési és az indokolási kötelezettségének.

Mivel az I. r. vádlott az eljárás során élt a hallgatás jogával, ezért törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a tényállását a következetes és ellentmondásoktól mentes sértetti vallomásokra alapította annál is inkább, mivel a sértetti előadást a feltárt egyéb bizonyítékok is alátámasztották. E körben hangsúlyozandó, hogy az eljárás során valamennyi sértett felismerte I. r. vádlottban a támadóját, és nyilatkozataik helyességét az is igazolja, hogy a vádlott kézfejen lévő tetoválást, mint különös ismertetőjelet is megfigyelték és arról be is számoltak.

Tanú 1. és tanú 2. tanúk pedig a fentieken túlmenően nyilatkoztak arról is, hogy az őket megtámadó személy bal szeme feltűnően rángatózott és ez a megállapítás ugyancsak maradéktalanul illik az I. r. vádlottra.

További bizonyítékként értékelte az elsőfokú bíróság ezen túlmenően azt az eljárás során lefoglalt vételi jegyet is, amellyel az I. r. vádlott értékesítette a tanú 3. tulajdonát képező mobiltelefont, és ugyancsak a vádlott által elkövetett cselekmény bizonyítására szolgált az a tény is, hogy tanú 4. telefonját a vádlottnál tartott házkutatás során megtalálta, és lefoglalta a nyomozó hatóság.

Az elsőfokú bíróság ezeket a bizonyítékokat kellő részletességgel értékelte és ezek figyelembe vételével állapította meg a tényállást.

Ugyancsak az iratok tartalmának megfelelően és helytállóan egészítette ki az elsőfokú bíróság tényállását a Fővárosi Bíróság is a vádlott személyi körülményeire, a többszörös visszaesői minőség megállapítására vonatkozóan a korábbi elítéléseinek adataival.

Az irányadó tényállásból a harmadfokú bíróság álláspontja szerint mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság okszerűen következtetett az I. r. vádlott bűnösségére. Ezen túlmenően az is megállapítható, hogy a vádlott által a testi épség ellen elkövetett bűncselekmények, valamint a vagyon elleni cselekmények minősítése törvényes a Btk. 2. §-ának felhívása mellett.

A közbizalom elleni és a pénzügyi cselekményekkel kapcsolatban a másodfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy e cselekmények alól az I. r. vádlottat fel kell menteni. Helyesen hivatkozott a Fővárosi Bíróság arra, hogy a fenti cselekményekre vonatkozó ítéleti tényállásból nem vonható le olyan következtetés, hogy a vádlott a megszerzett okiratokat és bankkártyákat hosszabb ideig kívánta volna a birtokában tartani. Ellenkezőleg, egyértelműen megállapítható, hogy ezek csak a pénz és értéktárgyak megszerzése közben mintegy az elkövetett cselekmények járulékaiként kerültek a birtokába, amelyektől rövid időn belül meg is szabadult.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2009. számú Büntető Jogegységi határozatában foglaltakra figyelemmel azonban ilyen esetekben sem a közokirattal visszaélés vétsége, sem pedig a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége nem állapítható meg az I. r. vádlott terhére. A jogegységi határozaton kívül hasonló döntést

tartalmazott a 2.Bhar.II.4/2009/4. számú Legfelsőbb Bíróság határozata is, amely ugyancsak a Fővárosi Bíróság felmentő rendelkezéseinek helyességét erősítette meg.

A büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket mind az első, mind pedig a másodfokú bíróság helyesen és hiánytalanul tárta fel, így azok kiegészítésére nem volt szükség.

A harmadfokú bíróság azonban nem értett egyet a Fővárosi Bíróságnak az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést jelentősen súlyosító rendelkezésével.

Álláspontja szerint a jelentősebb időmúlásra, de különösen a bűnösségi kör jelentős mértékű szűkülésére tekintettel a harmadfokú bíróság véleménye szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés áll arányban az I. r. vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyával, amely alkalmas a büntetési célok elérésére is.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Be. 398. § (2) bekezdése alapján a Fővárosi Bíróság ítéletét - annak főbüntetést kiszabó részében - megváltoztatta, a kiszabott főbüntetés mértékét enyhítette, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 397. § alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozóan a Be. 398. § (3) bekezdése alapján, míg az I. r. vádlott által a harmadfokú eljárás befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozóan a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, a 2010. év január hó 13. napján

***Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke***

***Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró***

***Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró***

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 25.Bf.XI.10.076/2008/9. számú határozata a Fővárosi Ítéltábla 5.Bhar.236/2009/5. számú végzése folytán 2010. év január hó 13. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2010. év január hó 13. napján

***Máziné Dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke***

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő